Mikroorganizmlarni tuproqni hosil boʻlishida va uning unumdorligini oshirishdagi ahamiyati

REJA:

- 1.Tuproq hosil bo'lishida mikroorganizmlarning ahamiyati.
- 2.Oltingugurtning tabiatda aylanishi
- Tion bakteriyalari
- Temir bakteriyalari
- Rizosfera

Tuproq hosil bo'lishida mikroorganizmlarning ahamiyati.

Barcha tirik organizmlar yig'indisi sayyoramizning biomassasini tashkil etadi. Biosfera — yer qobig'ining tiriklik mavjud bo'lgan ustki qavatidir. Biosferada o'simliklar, hayvonlar, mikroorganizmlar, odamlarning geologik faoliyati namoyon bo'ladi.

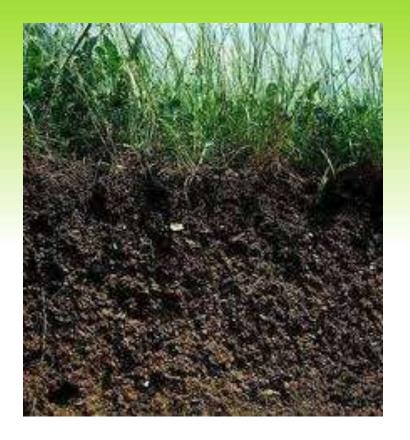
Biosferaning yuqori chegarasi 10 km bo'lib, u butun quruq-likni, pastliklarni o'z ichiga oladi, okeanlardagi chegarasi 4—10 km chuqurlikkacha tushadi. Biosfera biomassasini ko'paytirishda o'simliklar, hayvonlar va mikroorganizmlarning ahamiyati katta.

V.I.Vernadskiy fikricha, togʻ jinslarining oʻzgarishida mikro-organizmlar kuchli agentlardan boʻladi, chunki u juda tez koʻpayishi, koʻp miqdordagi moddalarni oʻzgartirib, hayot uchun zarur boʻlgan energiyadan foydalanishi bilan xarakterli. Masalan, temir bakteriyalari 1 g tanasini qurish uchun 464 g FeCO₃ ni, ammonifikatorlar 20 g NH₃ ni, nitrifikatorlar 72 g HNO₂ ni oksidlashi kerak boʻladi. Achitqi zamburgʻlar bir necha yuz tonna-lab mahsulotlarni oʻzgartirib, spirtga aylantiradi.

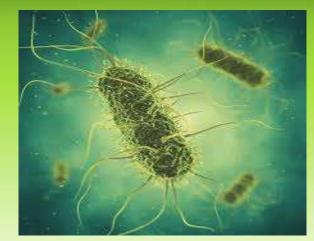
Cho'kindi moddalar hosil bo'lishi organik olamning hosil bo'lish jarayoni bilan chambarchas bog'liqdir. Yerda hayot paydo bo'lmasdan oldin barcha moddalar erigan holda bo'lgan va ma'lum bir konscntratsiyaga yetguncha dengiz suvlarida to'planib borgan. Keyinchalik tirik organizmlar o'z tanasini qurish uchun suvdagi Ca, P, C, S, Ni va boshqa elementlardan foydalanganlar. Bular nobud bolganidan so'ng ohaktosh, fosforit, oltingugurt, tosh ko'mir, neft va gaz qatlamlarim" hosil qilgan. Bir guruh mikroor-ganizmlar bir tomondan tog'jinslarini hosil qilsa, ikkinchi tomon-dan ularni parchalab turgan. Masalan, granit mexanik nurash (ya'ni temperaturaning keskin o'zgarishi) yo'li bilan kichikroq bo'laklarga ajraladi.

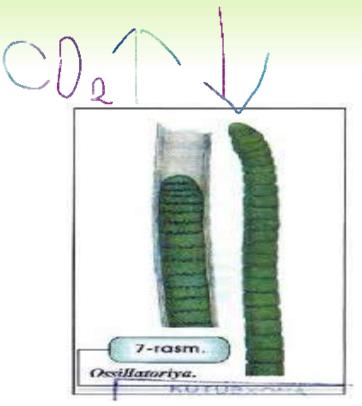
Kimyoviy omillar - C0₂ va H₂0 bu bo'laklarni yanada yemi-radi va kaliy hamda natriyning suvda eriydigan karbonat tuzlarini hosil qiladi. Erimaydigan kaolinni (tuproqni) suv boshqa joylarga oqizib ketadi. Granit ustiga oz miqdorda bo'lsa ham tushib qolgan organik modda shu yerda saprofit bakteriyalarning rivojlanishi uchun sharoit yaratadi. O'z navbatida, saprofit bakteriyalar organik moddalarni parchalab, C₀ ajratadi. Bu C₀ tog' jinslarini yanada yemiradi. Bulardantashqari, tog'jinslari ustida nitrifikatorlar ham paydo bo'lib, ular NH₃ hosil qiladi, bular uchun kerakli bo'lgan CO ni saprofit bakteriyalar hosil qiladi. So'ngra ba'zi bir yashil suvo'tlari paydo bo'ladi, ba'zilari atmosfera azotini o'zlashtira olsa, ikkinchilari azotfiksator bakteriyalar bilan birga yashab, lishaynik-iami vujudga keltiradi, bulardan keyin moxlar va asta-sekin yuksak o'simliklar paydo bo'la boshlaydi.

Shunday qilib, togʻ jinslari yemiriladi va tuproqning chirindili qatlami vujudga keladi, chunki saprofit mikroorganizmlar oʻsimliklar qoldigʻini parchalab, gumus hosil qiladi.

Tauson ko'rsatganidek, mikroorganizmlarning ba'zi guruhlari neft, fenollar, parafin, naftalin va boshqa mahsuiotlami o'zlashtira olishi bilan saprofitlardan farq qiladi. Uning aniqlasbicha, mikroorganizmlar faoliyati natijasida C0₂ hosil bo'lar ekan. U dengiz sathidan 3—4 km yuqorida — Pomir va Kavkaztog'Iaridagi toshlar ustida qora dog'lami kuzatadi. Bu qora dog'larni tekshirganda ularning ko'k-yashil suvo'tlar bilan bakteriyalar qoldig'i ekanligini aniqlaydi. U ko'k-yashil suvo'tlar orasidan azotobakter hujayralarini lopadi. Demak, ko'k-yashil suvo'tlar atmosferadan CO, ni o'zlash-tirgan va o'z tanasini qurgan hamda azotobakterga oziqa yetkazib bergan. O'z navbatida, azotobakter atmosferadagi azotni o'zlash-tirib, suvo'tlarni azot bilan ta'minlagan, bu o'ziga xos simbiozdir.

Keyinchalik esa ko'k-yashil suvo'tlar va bakteriyalar nobud bo'lib, organik modda hosil qilgan. Saprofitlar esa organik mod-dalarni parchalab, CO, ajratgan. CO₂ boshqa omillar bilan birgalikda tog' jinslarini yemirgan. Ayniqsa, ohaktoshli jinslarning tez yemirilishida saprofit bakteriyalarning roli nihoyatda katta bo'lgan. Bu bakteriyalar CO₂ dan tashqari, oksalat, sirka, sut, limon va boshqa organik kislotalar hosil qiladi, bu kislotalar o'z navbatida CaCO₃ ni tez yemiradi.

36-rasm. Thiobacillus

thiooxydans.ferrooxydans.

Tog' jinslarining yemirilishida saprofitlardan tashqari, avtotrof-lardan: nitrifikatorlar, oltingugurt bakteriyalari va boshqalar ham qatnashadi. Avtotroflar

Sulfid rudalaridan: pirit (FeS₂), alkopirit (CuFeS,), molibdenit (MoS₂) va boshqalar hosil bo'lishida *Thiobacillus ferrooxydans, Thiobacillus thiooxydans* ishtirok etadilar. Barcha ohaktoshlarning 90% i mikroorganizmlar tomonidan hosil bo'lgan. Bunda ayniqsa bakteriyalar, aktinomitsetlar va zamburug'larning ahamiyati katta.

Mikroorganizmlar ohaktoshlar hosil qilishi uchun muhitda ularning tuzlari bo'lishi kerak, dengiz suvida esa kalsiy tuzlari doim yetarli bo'ladi. O'z navbatida, saprofitlar ohaktoshlarni parchalab turadi. Demak, mikroorganizmlar ohaktoshlarni ham hosil qilishi, ham parchalashi mumkin ekan. Bunday nitrifikatorlar sclitra konlarini ham hosil qilishi mumkin.

Thiobacillus ferrooxydans

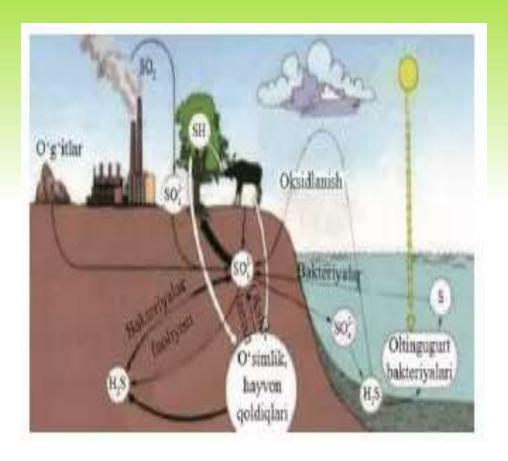

Thiobacillus thiooxydans

Oltingugurtning tabiatda aylanishi

Oltingugurt tuproqda anorganik va organik birikmalar shaklida uchraVdi. Anorganikbirikmalaridan CaSO₄-2H₂O; Na₂CO₄; FeS₂; Na₂S; ZnS va boshqalar kcng tarqalgan. Organik birikmalar (sulf-agidril S, disulfid S-S guruhlari), aminokislolalar (sistein, sistin, meuonin), oqsillar va ba'zi bir vitaminlar (tiamin, biotin)da uchraydi.

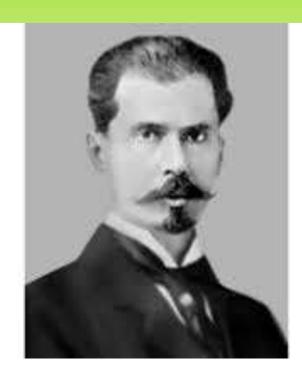
Yuksak o'simliklar oltingugurtni faqat sulfat kislotaning anioni (SO₄) shaklida qabul qiladi. Chirituvchi bakteriyalar o'simlik va hayvonlar qoldig'ini parchalab, oltingugurtni H₂S shaklida ajratadi. Tuproqda, suvda uchraydigan disulfur bakteriyalar tuzlarni qayta-radi. Buiarga *Microspira desulfuricans*, *Desulfovibrio desulfuricans* misol bo'ladi. Bu bakteriyalar bir xivchinli harakatchan vibrionlarga o'xshash bo'ladi.

Chirituvchi va sulfat redutsirlovchi organizmlarning faoliyati **natijasida vodorod sulfid** to'planadi. Shunday usul bilan suv havza larida, ko'llarda. dengizlarda H₂S to'planadi. Masalan, Qora dengizda 200 met Γ chuqurlikda shunchalik ko'p miqdorda H,S hosil bo'ladiki bu yerda faqat anaerob bakteriyalargina yashay oladi, qolganlari esa yashay olmaydi.

Tuproqda, suv havzalarida toʻplangan H₂S oltingugurt bakteriya-lari tomonidan oksidlanadi. Bu bakteriyalarni **1887-yilda Vinograd-skiy** aniqlagan. Bakteriyalar avvaliga H₂S ni S gacha, keyin H₂S0₄ gacha oksidlaydi:

 $2H_2S + 0_2 = 2H_2O + S_2S_2 + 2H_2O + 0_2 = 2H_2SO_4 + 479 \text{ kJ}$ Ajralgan energiya CO_2 va H_2O dan organik modda sintezlanishi uchun sarflanadi.

1887-yilda Vinograd-skiy

Tion bakteriyalar

Tion bakteriyalar alohida guruhni tashkil etadi, ular H₂S dan Na₂S₂O₆ yoki Na₂S₂O₃, yoxud H₂SO₄ hosii qiladi, lekin hujay-ralarida oltingugurt to'plamaydi. Bu bakteriyalar sho'r suvlarda, chuchuk suvlarda va tuproqda uchraydi. Asosiy vakili tayoqcha-simon *Thiobacillus thioporus* spora hosil qilmaydi, avtotrof, S ni H₂SO₄ gacha oksidlaydi. Tuproqda boshqa vakili *Th. thioxidans* ham uchraydi. Avtotroflardan tashqari, tipik geterotrof — *Bac. subtilis* (pichan batsiliasi) ham S ni oksidlaydi.

Tuproqda sulfatlarning to'planishi bilan bir qatorda ularning parchalanishi — desulfofikatsiya ham sodir bo'lib turadi. Eng mu him vakillaridan biri 1947-yili topilgan *Thiobacillus ferroxydans* tayoqchasirnon bakteriya bo'lib, uzunligi 0,8—1 nm, diametri 0,4 nm. Bu bakteriya kislotali muhitda FeSO₄ ni Fe₂(SO₄)₃ gacha oksidlaydi, ya'ni xemosintez jarayonini amalga oshiradi:

$$4FeSO_4 + 2H_2SO_4 + O_2 \rightarrow 2Fe_2(SO_4)_3 + 2H_2O$$

Bakteriyalar 120 g Fe₂S0₄ oksidlaganda 16,06 mg uglerod o'zlashtiradi. Shu bilan birga S ni H₂S0₄ gacha oksidlaydi. Bu **bakteriya kislotali muhitli ko'mir va oltingugurt konlarida uchraydi va piritning** oksidlanishida muhim ahamiyatga ega:

$$FcSO_4 + H_2O + 3,5O_2 -> FeSO_4 + H_2SO_4$$

Thiobacillus ferroxydans

Kislotali muhitda kimyoviy oksidlanish jarayoni bormaganligi tufayli keyingi oksidlanish *Th. ferrooxydans* ishtirokida boradi:

$$2FeSo_4 + o,5O_2 + H_2So_4 - Fe_2(So_4), + H_2O_4$$

Kcyihchalik FeS₂ kimyoviy yo'l bilan oksidlanadi va S hosii bo'ladi,, uni H₂SO₄ gacha oksidlaydi:

$$S + 1,50_2 + H_20 \rightarrow 2H^+ + S0_4 \rightarrow + S^{6+}$$

Bu bakteriya sulfidli rudalarni oksidlab, sulfatlarga aylantirishda muhim ahamiyatga cga. U hatto xalkopirit (CuFeS,), molibdenit (MoS₂) va boshqa sulfidli minerallarni ham oksidlaydi.

Temir bakteriyalari

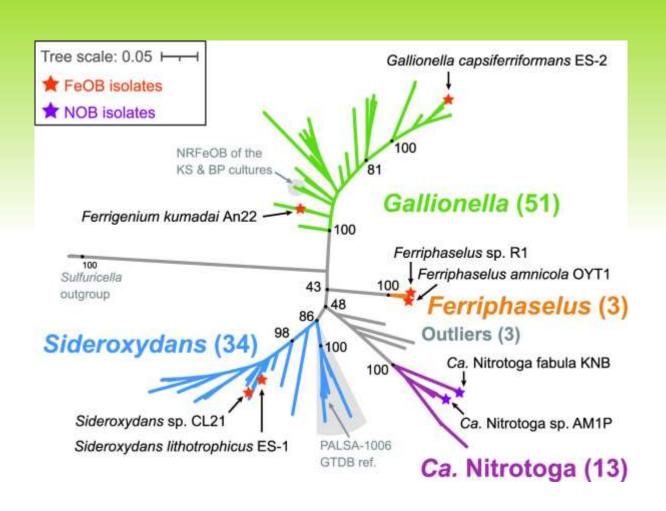
1888-yilda Vinogradskiy temir bakteriyalarida uchraydigan xemosintez jarayonini kashf etdi. Bu bakteriyalar chuchuk va sho'r suvlarda ko'p tarqalgan bo'lib, ikki valentli temir tuzlarini o'zlashtirib, temir gidratlar hosii qiladi:

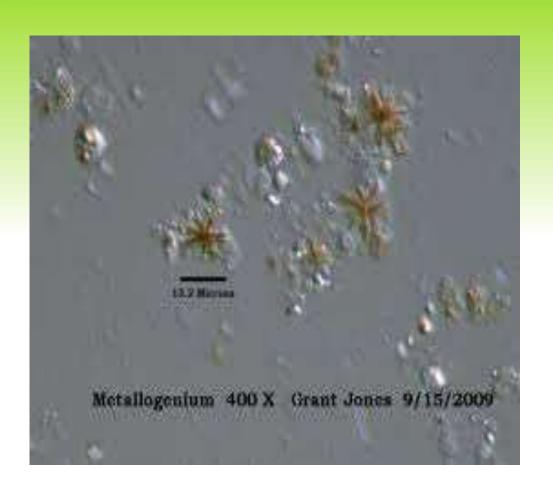
$$4\text{FeC0}_3 + 6\text{H}_2\text{0} + \text{0}_2 = 4\text{Fe(OH)}_3 + 4\text{C0}_2 + 167\text{kJ}$$

Temir bakteriyalari ko'l va botqoqliklarda temir rudalari hosil bo'lisbida ishtirok etadi. Uzoq vaqtgacha bu bakteriyalarni aniqlay olmaganlar. B.V.Perfilev (1926-1927-y.) ko'l cho'kindisidan temir bakteriyasini topgan va uni *Sphaerothrix* deb nomlagan. Keyingi yillarda (1952-, 1961-y.) u kapillyar mikroskopiya metodidan foydalanib, cho'kindi moddalardan yangi temir bakteriyasi — *Metallogenium* ni ajratib olishga muvaffaq bo'ldi. Bu bakteriya tabiatda juda keng tarqalgan bo'lib, temir konlari hosil bo'lisbida muhim ahamiyatga ega ekanligi aniqlandi

Tabiatda *Met galionella* mikoplazmalar shaklida tarqalgan. Temir bakteriyalari orasida kokksimon, tayoqchasimon va ipsimon formalar uchraydi. Ko'pchiligi fakultativ avtotrof bo'lib, ipsimon vakillari ko'ndalangiga bo'linib yoki harakatchan konidiyalar yordamida ko'payadi. Mikroorganizmlarning atigi 0,1% i agarli muhitda o'sa Shuning uchun mikroorganizmlarni tekshirish ishlarida tabiiy sharoitga yaqin bo'lgan sharoitni yaratish muhim ahamiyatga ega. Shu maqsadda mikrobiologlar ko'pincha shisha plastinkalarni ma'lum muddatga tuproqqa ko'mib yoki suvga botirib qo'yadilar, so'ngra ularga yopishib qolgan mikroorganizmlarni tekshiradilar.

Mikroorganizmlarni tekshirishda mikroskopiya metodlari ham qo'llaniladi. Ko'pgina bakteriyalaming biokimyosi, fiziologiyasi ana shu metod bo'yicha o'rganiladi. Lekin kapillyar mikroskopiya metodi kelgusida yana ham keng imkoniyatlarga yo'l ochib berdi va undan mikrobiologiyaning boshqa tarmoqlarida ham foydalanish imkoni tug'ildi.

Perfilcv kapillyar mikroskopiya metodidan foydalanib, ilgari noma'lum bo'lgan yirtqich bakteriyalar guruhini — temir bakteriya laming yangi avlodi — *Metallogenium* ni topib, ularning fiziologiyasi va morfologiya-sini o'rgandi. Masalan, yirtqich bakteriya-lardan *Dictyobacter* harakatchan, ovalsimon yoki yumaloq shakldagi koloniyadan iborat. Koloniyasi bir uchi qayrilgan tayoqchasimon hujayralardan tashkil topgan, ularning uzunligi 2—6 nm, eni 0,7—1,2 nm.

Bu koloniya o'zidan yılık bo igan oltingugurt bakteriyalari bilan oziqlanadi, oltingugurt bakteriyalari bo'lmagan holatlarda cho'kmadagi eritmalar bilan ham oziqlanaveradi. Yirtqichlardan yana biri *Cyclobacterbo'lib*, koloniyasi yumaloq, hujayralari bir-biri bilan plazmodesmalar orqalibog'lanadi. Bular 3—4 tadan to 30 tagacha bo'lib birlashishi mum kin.

Cyclobacter quyidagicha rivojlanadi. Birinchi fazada ipsimon, harakatphan, ikkinchi fazada yumaloq bo'ladi. Keyin alohida kichik-kichik mikrokoloniyalar hosil qiladi. Uchinchi fazada to'r-simon mikrokoloniyalar hosil qiladi. Oidingi fazalarda mikrob sap-rofit usulda oziqlansa, keyingi fazalarda maxsus tutqich o'simtalar hosil qiiib, yirtqichlik bilan hayot kechira boshlaydi.

Rizosfera bakteriyalari. Oʻsimliklar ildizi ta'siri ostidagi zona rizosfera deyiladi, Rizosfera mikroorganizmlari ildizlar yuzasida va oʻsimlik ildizlariga bevosita taqalib turadigan tuproqda koʻplab rivojlanadi. N. A. Krasilnikov ma'lumotiga koʻra, makkajoʻxori, kungaboqar, soya va boshqa ekinlar rizosferasidagi mikroorganizmlar soni kontrol erlardagiga qaraganda 5—10 baravar koʻp boʻlar ekan.

Rizosferada 3 ta zona farq qilinadi:

- 1) mikrofloraga nihoyatda boy boʻlgan ildizlar yuzasi;
- 2) ildizlarga taqalib turadigan tuproqshshg yupqa katlami;
- 3) ildizlar yuzasidan 0,5—1 mm narida boʻlgan haqiqny rizosfera zonasi. Bu zonada mikroorganizmlar uchun oziq koʻp boʻladi.

Rizosfera zonalarida mikroorganizmlar juda koʻp miqdorda bo'ladi, o'simliklarning rivojlanish fazalariga qarab, ularning soni ham o'zgarib turadi. Odatda, urug'lar unishidan to gullash davrigacha mikroorganizmlar soni ortib boradi, gullash davrida kamayadi. Zamburug'lar, aktinomitsetlar va sellyulozani parchalovchi bakteriyalar soni esa gullash davrida ortadi. Rizosferada koʻpincha hosil qilmaydiganlardan: psevdomonaslar, spora mikrobakteriyalar, radiobakteriyalar va boshqalar uchraydi. Bakteriyalar o'simliklar uchun fiziologik aktiv moddalar hosil kiladi, qoldiq moddalarni parchalaydi va oʻz navbatida yuksak oʻsimliklarga ta'sir etib turadi. O'simliklar ildizidan chiqqan moddalardan esa rizosfera bakteriyalari foydalanadi. Yuksak oʻsimliklarning barglari. va.novdalarida epifit mikroflora bakteriyalary uchraydi.

Nemis olimi YE. Libbert (1966) epifit mikroflora bakteriyalari fiziologik aktiv modda — geteroauksin sintezlash xususiyatiga ega degan fikrni aytadi. Lekin V. I. Kefeli (1969, 1971) karam oʻsimligi steril muhitda b — triptofandan geteroauksin sintezlashini koʻrsatadi.

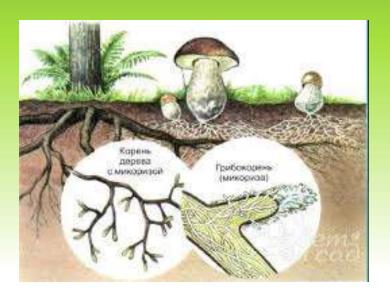
A. A. Tarasenko (1972) epifit mikroflora makkajoʻxori maysalarining oʻyeishiga va moddalar almashinuvi protsessiga ijobiy ta'sir etganligini kuzatgan. Ajratib olingan 12 tur bakteriyadan atigi 6 turi geteroauksin sintezlash xususiyatiga ega ekanligi ma'lum boʻlgan.

Mikoriza. 1881 yili polyak olimi F. M. Kamenskiy mikoriza hodisasini kashf etadi. Oʻsimliklar ildizi bilan zamburugʻlar orasidagi simbioz mikoriza deb ataladi. Mikoriza koʻpchilik daraxtlar va gʻalladoshlar oilasining vakillari orasida uchraydi. Mikorizada zamburugʻ giflari oʻsimlikning ildizlari orasiga oʻsib kiradi. Mikophzani zamburugʻlardan fikomitsetlar, askomitsetlar va bazidiyali zamburugʻlar hosil qiladi. Bu tabiatda keng tarqalgan hodisa boʻlib, ektotrof va endotrof formalari bor.

Ayniqsa oʻsimliklardan orxideyalarda mikoriza xodisasi keng tarqalgan. Orxideyalarning urugʻi juda qiyin unib chiqadi. Chunki vitaiinlardan: nikotin kislota (RR), V vitamin va boshqalar etishmaydi, kam sintezlanadi. Bularni esa zamburugʻlar hosil kiladi, natnjada urugʻ tez unib chiqadi. Mikoriza hodisasi daraxtlardan archa, kayin, qaragʻay va boshqa oʻsimliklarda keng tarkalgan.

Mikroorgannzmlar fiziologik aktiv moddalar, vitaminlar, fermentlar, auksinlar, gibberellinlar, antibiotiklar, ba'zi bir aminokislotalarni sintezlash xususiyatiga ega. Bunday moddalarni bakteriyalar, zamburug'lar, achitqilar, aktinomitsetlar, suvo'tlar sintezlaydn. Nitrifikatorlar, azotobakteriyalar, tugupak baktsriyalari va boshqa vakillari o'sish uchun zarur bo'lgan barcha moddalarni sintezlash xususiyatiga ega.

Tuproqda *aktivator* degan mikroblar bo'ladi, ular yashash davrida hosil qilgan mahsulotlari bilan o'simliklarning o'sishi va rivojlanishini tezlatadi. Bir tuppoq tarkibida bir necha mingdan yuz milliongacha shu mikrobdan bo'lishi mumkin. Spora hosil qiladigan va hosil kilmaydigan bakteriyalar, achitki va boshqalar aktivator bakteriyalarga kiradi.

Tuproq mikroblarining ko'pchilik turi (azotobakter, tugunakli bakteriya, nitrobakteriya, zamburug', aktinomitset va boshqalar) tiamin, riboflavin, G, K, B₆, B₁₂ vitaminlari, biotin, nikotin kislotasi va boshqa vitaminlarni hosil qiladi. O'simlik ildizlariga yaqin tuproqdan biotik moddalar va aminokislotalarni mikroblar o'zlashtiradilar. Antibiotiklar ayrim o'simliklarning ildizlarida tuplansa, boshqa o'simliklarning tanasi va yaprogida to'planadi va uzoq vaqt saqlanadi. Mikroorganizmlarning ayrim turlari ildiz chiqindilari bilan oziqlanib, ildizlarni chiqindilar ta'siridan asraydi. O'simliklar o'z navbatida rizosfera mikroblariga ta'sir etib, ularning tuproqdagi ayrim turlarini saqlab qoladi.

Tuproqda patogen mikroblar ham uchraydi, ular tuproqqa hayvon uligi chiqindilari, zararlangan oqar suv va turli tashlandiqlar bilan tushadi. Ayrim patogen mikroblar (kuydirgi va qoqshol kasalligini qo'zg'atuvchilar) tuproqda rivojlanadilar, lekin ko'pchilik patogen mikroblar tuproqda rivojlana olmaydi. Natijada ularning kasallik qo'zg'atish qobiliyati yo'qoladi va ular o'ladi. Bakteriyalar tuproqda sharoitga qarab har xil uzoqlikda yashaydi. Masalan, sil tayoqchasi 5 oydan 2 yilgacha, brutsellalar — 100 kungacha, chuchka saramasini qo'zg'atuvchi — 166 kungacha, yiring hosil qiluvchi kokklar — 2 oygacha, chuchka ulati virusi — 5 kungacha yashaydi. Ammo patogen mikroblarning sporalari (kuydirgi, qoqshol, yomon shish, qora son qo'zg'atuvchilarning sporalari) tuproqda bir necha o'n yillab yashaydi.

Chorvachilik mollar uchun ferma va suv havzalari ko'riladigan joylarni planlashtirishda hamda tuproqning mikroorganizmlar bilan ifloslanganligini aniqlashda uni mikrobiologik jihatidan tekshirish muhim sanitariya ahamiyatga egadir.

Bakteriologik tekshirish uchun 1—2 sm chuqurlikdan maxsus koshik bilan tuproq olinadi va uning mikroblar bilan ifloslanganlik darajasi 1g tuproqdagi mikroblarning soni bilan belgilanadi. Tuproqda ichak tayoqchasining titri va patogen mikroblarning borligi ham aniqlanadi.

Adabiyotlar:

- 1. Andreev .N.G. Lugovoe i polevoe kormoproizvodstvo. M.Kolos 1984
- 2. Atabayeva va bosh.-Yem-xashak yetishtirish –T.Mehnat.1997
- 3. Atabaeva H. Dala ekinlarini qo`shib ekish T.TashGAU 1998
- 4. Abdukarimov D va boshqalar Dehqonchilik asoslari va yem-xashak yetishtirish T.Mehnat 1987
- 5. Belolipov. I. V. Sheraliev. A. Axadova. M. A. "O`rta Osiyo o`simliklari marfalogiyasi" SOP, TIPO, T.: 1991
- 6. Buro`gin. V. A. Jongurazov. F. X. Botanika "O`qituvchi" T.: 1977.
- 7. Dalakbyan V, Asanov R, Kim L Korma Uzbekistana-T.Mexnat.1986
- 8. Kursanov. V. A. Kamarniskiy N. A va bosh.- Botanika "O`qituvchi" 1977. I II tom.